

[Brorsen.]

Naturligvis er alle Vanskeligheder for vort Hovederhverv ikke overvundet ved dette Forslags Vedtagelse, men om dette finder jeg ingen Anledning til at udtale mig ved denne Lejlighed; hver Ting til sin Tid.

Lovforslaget indeholder i Virkeligheden to Hovedbestemmelser, den, jeg allerede har været inde paa: Afregningskursen og Bundkursen, og derudover: Tilskud til Indførsel af Korn, Tilskud til Lettelse af de meget høje Fragter, og der findes i § 3 en Bestemmelse om, hvorledes man har tænkt sig hele dette Forhold ordnet. Nu er der ingen Tvivl om, at der foreligger Fodervanskeligheder for mangfoldige Landbrugsbedrifter. Den daarlige Høst sidste Aar og den lange Vinter har bevirket, at man i Landets magre Egne i Øjeblikket har de største Vanskeligheder ved at fremskaffe Fodermidler. Og vi ved jo, at det hidtil har været ringe Mængder af dansk Korn, der kom paa Markedet. Derfor har vi fra vort Partis Side ogsaa kunnet slutte os til, at der i dette Høstaar gives et Tilskud til Fragterne som det, der er omtalt i § 3. Hvad der saa skal ske i det kommende Høstaar, er en helt anden Historie, men det skal vi jo ikke forhandle om nu.

Jeg vil saa sige et Par Ord om Fordelingen. Man maa lægge Mærke til — det er ogsaa blevet udtalt baade af Landbrugsministeren og af den socialdemokratiske Ordfører —, at det er 85 pCt. af samtlige Landejendomme, der kan komme i Betragtning, eller 175 000; det er altsaa Ejendommene med en Jordværdi under 20 000 Kr. Nu er det givet, at denne Fordeling ikke i alle Tilfælde er den helt rigtige. Man kunde f. Eks. tage en Ejendom med lidt under 20 000 Kr.s Jordværdi i en af Landets bedste Egne, hvor de maaske har mere end tilstrækkeligt af Fodermidler, og en noget større Ejendom i en af Landets magre Egne, en Ejendom, hvor man altsaa har over 20 000 Kr.s Jordværdi, og her var der derfor maaske mere Rimelighed i at de fik et Fragttilskud. Men det er nu engang saaledes at naar det hele skal passes ind i en bestemt Plan, træffer man ikke det rigtige i alle Tilfælde. Mit Parti har ogsaa kunnet forsone sig med det, idet Bestemmelserne i § 3 skal sammenholdes med Slutningsbestemmelsen i § 4, hvor der er Tale om, at der bliver opkrævet Afgifter af den Majs, der er kommet herind i den senere Tid; det er altsaa de 6 Kr., der er givet i Tilskud, som nu skal betales tilbage, og disse opkrævede Afgifter skal anvendes til Tilskud til saadanne Landmænd i de vest-

og sønderjyske Amter, som har leveret Brødkorn. Vi kan altsaa forsone os med den nævnte Grænse, naar vi, som sagt, sammenholder Bestemmelsen i § 3 med det, der staar i § 4.

Ja, jeg finder ellers ingen Grund til at gøre videre Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget; og jeg vil anbefale, at man fører det igennem.

Som sagt, vi vil gerne have Lejlighed til ganske kort at forhandle med de andre Partiers Repræsentanter i et Udvalg, men forhaabentlig kan man meget hurtigt blive færdig med en saadan Udvalgsbehandling.

Duborg: Det foreliggende Lovforslag om en Forlængelse af Smørordningen er, som det ogsaa tidligere er sagt her, et Led i det store Forlig om Landbrugets Forhold, og mit Parti kan derfor tiltræde det. Vi har ikke dermed udtalt vor Tilslutning til eller Anerkendelse af, at den Smørpris paa 3 Kr., som fastholdes, er en rimelig Pris eller en Pris, der svarer til de nuværende Prisforhold og Produktionsforhold her i Landet, men det er, som sagt, et Led i Forliget, hvorfor vi ogsaa tiltræder det.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger til den højtaerede Landbrugsminister angaaende en Sag, der hører nøje sammen med denne, nemlig Mælkesalget, der ogsaa blev fremdraget ved denne Lovs sidste Behandling; da blev denne Sag jo trukket stærkt frem i Forgrunden. Naar man taler om en Forhøjelse af Smørprisen, gør Landbrugsministeren sig jo altid til Talsmand for, at man ikke kan gaa med til en Forhøjelse af Hensyn til Forbrugerne. Nu forekommer det højst besynderligt, at medens en Stigning i Smørprisen kun har ringe Indflydelse paa Mælkeprisen, stiger Mælkeprisen lige fuldt, selv om Smørprisen ikke stiger. Forholdet er det, at selv en saa stor Stigning i Smørprisen som 60 Øre kun betyder en Stigning i Mælkeprisen paa 3 Øre pr. l. Men alligevel ser vi — og vi ved jo fra tidligere, at det er noget, som Ministeren erklærer ligger langt uden for, hvad Forbrugerne kan taale —, at Mælkekompaniet udmærket kan forhøje Mælkeprisen med 3 Øre, uden at Prisen forhøjes for Mælkeproducenterne, og dette følger Ministeren sig ikke opskræmt af paa Forbrugernes Vegne. Det er jo en underlig Bedømmelse af Forbrugernes Evne, der aabenbart er meget større betalingsmæssigt set over for Mælkekompanierne, end den er over for de Landmænd, der dog leverer Mælken. Jeg vil tildele mig at minde Ministeren om hans Til-